

DUHOVNA MISAO

Dj 5,12-16; Ps 118,2-4.22-27a; Otk 1,9-11a.12-13.17-19; Iv 20,19-31

Vjera i nevjera, vjernici i nevjernici su susjedi. Nalazimo ih u istoj obitelji, žive pod istim krovom, pripadaju istoj grupi. Vjera i nevjera prožimaju se. I vjernika i nevjernika nagrizi sumnja. Najjasnije to potvrđuje današnje evanđelje u kojem glavnu ulogu igra apostol Toma. Njemu će se nadodati nekoliko imena. Ne samo da je Toma Blizanac. Bit će on „nevjerni“ Toma, „sumnjivi“ Toma. Iako su i drugi učenici pokazivali istu „nevjeru i sumnju“, iako su i Petar i Ivan čuli od Marije Magdalene da je Kristov grob prazan, nisu povjerovali, nego su se požurili vidjeti svojim očima i uvjeriti se. Vidjevši da je grob prazan povjerovali su. Njih se ne naziva „sumnjivcima“, nego svjedocima. To pokazuje da će neki prihvatiti dar vjere i onda kada se radi samo o znakovima. Petru i Ivanu bio je dovoljan znak prazan grob i postat će gorljivi svjedoci Kristova uskrsnuća. Čudo uskrsnuća Kristova nastavlja se i pored sumnje i sve je više svjedoka Njegova uskrsnuća. Naviještanje nije bilo nikada lako, teško je bilo ljude uvjeravati da je Isus živ, da je uskrsnuo. Već na prvom koraku naići će na tvrd otpor i to od čovjeka iz njihove sredine. Bio je to apostol kao i oni, učenik Isusov, Toma zvani Blizanac. Trebalo je, dakle, najprije uvjeriti prijatelje i kolege da je Isus uskrsnuo. Nije bilo dovoljna njihova tvrdnja: „Vidjeli smo Gospodina!“ Toma je želio puno više jer ono što kolege govore nije bilo moguće provjeriti. Toma želi vidjeti i opipati, htio je susret s Isusom. Riječi mu ne govore ništa. „Ako ne vidim... ako ne stavim svoj prst... ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.“ Zato uskrsli Gospodin ide do kraja izvršiti svoje poslanje. Ne samo da uvjerava učenike svojim riječima da je živ, nego pokazuje sumnjivcima i svoje tijelo. Tomi kaže: „Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran, nego vjeran.“ S ovom gestom otjerao je uskrsli Gospodin i zadnji trun sumnje svim svojim učenicima pa i „nevjernom“ Tomi. Crkva uči da je vjera dar Božji. Ovo današnje evanđelje to i potvrđuje. Na koncu Isus ponovno hrabri svoje učenike. Veli: Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas. Uskoro će apostoli postati svjedoci Isusova uskrsnuća i poruku njegova spasenja pronosit će do na karaj zemlje. Isti je poziv i isto poslanje i za nas. Isus i nas šalje da budemo svjedoci njegova uskrsnuća, da svjedočimo da je Krist u nama uskrsnuo te da je uskrsnuo za svakoga čovjeka dobre volje. Pri tome je, naravno, temeljno da svjedočimo svojim životom. A to onda znači da ćemo i u dobru i u zlu i u trenucima ushićenja, ali i u trenucima teških križeva pokazivati da sve u svome životu nosimo i podnosimo u svjetlu Isusova uskrsnuća.